

МОЛОДІЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 26 червня 1986 року

№ 76 (3739).

Ціна 2 коп.

НАЗУСТРІЧ ДНЮ МОЛОДІ

Готуємось до свята

Юнаки та дівчата виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» готуються славними результатами зустріти День молоді. Вагомий їхній внесок в прискорення економічного, а реалізацію енергетичної та продовольчої програм, у виконання історичних рішень XXVII з'їзду ЦК КПРС.

В об'єднанні зараз працює 28 комсомольсько-молодіжних колективів та екіпажів. Добру славу серед червонозорівців завоювали КМК Е. Красножана (цех механізації та верстатобудування), М. Андрушко (ливарний цех ковкого чавуну), О. Попова (механоскладальний цех № 2), С. Усенко (деревобробний цех), Ю. Стрижньова (електротранспортний цех). Вони — попередники в соціалістичному змаганні молоді.

Вперше зустрічає свято радянської молоді формувальник ливарного цеху сірого чавуну І. О. Пархом, різальник загівельно-пресового цеху В. Чорноміз, електрозварник механоскладального цеху № 3 А. Маковий, слюсар механоскладального цеху № 2 М. Мосієнко, токар механоскладального цеху № 4 О. Терещенко, свердлувальниця механоскладального цеху № 3 Н. Тимофеева, столяр-верстатник деревообробного цеху М. Кошмак, оператор машиннолінійної станції В. Гроде.

Та не тільки трудовими дарунками вінчає своє свято робітнича молодь. Комітетом комсомолу об'єднання розроблено комплекс різнопланових заходів, присвячених Дню радянської молоді. Це і концерт ВИА «Гарний настрій», що відбудеться 29

червня о 19 годині на агітмайданчику Червонозорівського мікрорайону, і конкурс «Нумо, дітчата!», запланований на 27 червня (там же), і туристичний похід місцями бойової слави за маршрутом Кіровоград — Підвисоке — Зелена Брами (27—29 червня).

У спортивному інтернаціональному святі у місті Долинській візьмуть участь наші кращі спортсмени-волейболісти, шахісти, шашкісти, тенісисти. Вони проведуть товариські зустрічі з молодими робітниками із Німечкої, Демократичної Республіки, що беруть участь в спорудженні Криворізького гірничо-збагачувального комбінату.

Свята чекаємо. До свята готуємось.

Е. САЛОМАХІН,
заступник секретаря комітету комсомолу об'єднання.
м. Кіровоград.

Уміють і можуть

Свята радянської молоді нині відзначається в умовах розгортання наполегливої роботи по здійсненню історичних рішень XXVII з'їзду КПРС.

У селі Перегонівці Голованівського району зведено і злагоджено працюють молоді електрики Б. Нечипоренко, В. Чабанюк, О. Грановський, Ю. Дробот. Всі вони — комсомольці електроцеху Перегонівського цукрозаводу.

В складі бригади слюсарів М. А. Цюсенка з цього ж заводу — комуністи Ф. П. Голозенко, Ю. В. Балановський і комсомолец В. В. Буга. Ця бригада обслуговує прилади і засоби автоматики на підприємстві. Умілим використанням техніки славляться шофери цукрозаводу О. С. Донець — секретар комсомольської організації цеху, та М. Я. Чернієнко. Не відстають від своїх колег і молоді шофери з автопарку радгоспу Перегонівського цукрозаводу Ю. Д. Тріщенко, В. І. Возж, А. А. Олійник...

Дуже багато хороших можна розповісти про вклад молоді у здобутки цукровиків, рілників, тваринників Перегонівки. Таки справді, важко перелічити всіх молодих перегонівців, які можуть з повним правом сказати, що їхній труд впливається в здобутки всієї країни. І це особливо примітно нині, незадовго до святкування Дня радянської молоді. Значить, недарма цей день ми називаємо святом. Значить, уміють і можуть молоді достойно продовжувати славі трудові справи старших поколінь.

М. ЧУБ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
Голованівський район.

Виставка товарів

Наш магазин наймолодший у місті: у вересні йому виповниться лише рік. Та за цей час здобув популярність у покупців. Особливо молоді, бо ж недарма й називається «Товари для молоді».

Як заповнити собі покупця? На це запитання працівники прилавку відповідають по-різному. Бо в кожного свій стиль і методи роботи. Є вони й у нас. Один з них — організація виставок-продажів. Тільки за цей короткий період існування нашого магазину ми їх влаштували вже двічі.

Наступну виставку плануємо організувати за три тижні, тобто 27—28 червня, приурочивши її Дню радянської молоді.

Які товари побачить покупець на прилавку? Їх буде багато і широкого асортименту. Жіноче й чоловіче взуття, жіночі плаття, шуби (про зиму треба думати уже сьогодні)... Перерахувати види товарів — марна справа. Скажу одне — більшість товарів матиме індекс «МОЛ» (молодіжний), переважатимуть товари підвищеної якості.

Л. БІЛОУС,
виконуюча обов'язки завідувача магазину № 32 міського об'єднання «Промтовари».
м. Кіровоград.

ОСНОВНА ФУНКЦІЯ КОМСОМОЛУ

З цікавістю я прочитав завіт про візні засідання редколегії «Молодого комунара» в Олександрівському районі. Він стосується чи не найважливішого питання в комсомолі — внутрішньої роботи. Разом із своїми колегами обговорили публікацію. І от деякими думками з приводу прочитаного поділюся з читачами газети.

Останнім часом нерідко доводиться чути, мовляв, ряди комсомольців треба поповнювати не масово, а лише кращими з кращих. Із таким твердженням повністю погодитися не можу. Так, комсомол — авангард радянської молоді, це безперечно. Але уявімо собі таку картину. Не прийняли хлопця — старшокласника в членів ВЛКСМ. Поведінка в нього незадовільна, вчиться не хоче. Закінчив школу, пішов на роботу. На підприємстві чи в господарстві куди він потрапив, особливо не допитувалися співчанин він чи ні. Аби працював як слід. Ні разу не поцікавилися, чому юнак поза Спілкою. Ніхто доброзичливо, щиро, по-дружньому не поговорив з ним на цю тему.

Звичайно, так легше, простіше, турбот і відповідалості менше. А молоді людина так і залишається «поза бортом». Отже, я за те, щоб постійно поповнювати спілку новими членами. Але готувати молоді до вступу в ряди ВЛКСМ, а прийнявши, постійно працювати з нею, виховувати. Адже, це — основна функція комсомолу.

Чи не найбільш місце в комсомольській роботі — це боротьба із так званими «мертвими душами», тобто з тими, хто вибув з організації без зняття з комсомольського обліку. Таких, на жаль, в районі маємо досить близько 80 чоловік. Доводиться витрачати безліч часу, щоб все ж таки розшукати цих горе-комсомольців. Вагаємо, що для покращення становища треба налагодити тісний зв'язок між комітетами комсомолу і відділами кадрів підприємств, колгоспів і радгоспів. Не приймати і не звільняти з роботи без зняття чи постановки на облік члена ВЛКСМ.

Ми розробили контрольні системи обліку членів ВЛКСМ. Кожен відповідальний працівник апарату району має певну кількість закріплених за ним організації. Вся молодь, яка приїздить у район, практично не залишається поза нашою увагою.

Як відомо, у Постаєві ЦК КПРС «Про дальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді» визначено основне завдання для кожної організації.

Важко сказати, чи не найважливішим питанням в комсомолі — внутрішньої роботи. Разом із своїми колегами обговорили публікацію. І от деякими думками з приводу прочитаного поділюся з читачами газети.

Останнім часом нерідко доводиться чути, мовляв, ряди комсомольців треба поповнювати не масово, а лише кращими з кращих. Із таким твердженням повністю погодитися не можу. Так, комсомол — авангард радянської молоді, це безперечно. Але уявімо собі таку картину. Не прийняли хлопця — старшокласника в членів ВЛКСМ. Поведінка в нього незадовільна, вчиться не хоче. Закінчив школу, пішов на роботу. На підприємстві чи в господарстві куди він потрапив, особливо не допитувалися співчанин він чи ні. Аби працював як слід. Ні разу не поцікавилися, чому юнак поза Спілкою. Ніхто доброзичливо, щиро, по-дружньому не поговорив з ним на цю тему.

Звичайно, так легше, простіше, турбот і відповідалості менше. А молоді людина так і залишається «поза бортом». Отже, я за те, щоб постійно поповнювати спілку новими членами. Але готувати молоді до вступу в ряди ВЛКСМ, а прийнявши, постійно працювати з нею, виховувати. Адже, це — основна функція комсомолу.

Чи не найбільш місце в комсомольській роботі — це боротьба із так званими «мертвими душами», тобто з тими, хто вибув з організації без зняття з комсомольського обліку. Таких, на жаль, в районі маємо досить близько 80 чоловік. Доводиться витрачати безліч часу, щоб все ж таки розшукати цих горе-комсомольців. Вагаємо, що для покращення становища треба налагодити тісний зв'язок між комітетами комсомолу і відділами кадрів підприємств, колгоспів і радгоспів. Не приймати і не звільняти з роботи без зняття чи постановки на облік члена ВЛКСМ.

Ми розробили контрольні системи обліку членів ВЛКСМ. Кожен відповідальний працівник апарату району має певну кількість закріплених за ним організації. Вся молодь, яка приїздить у район, практично не залишається поза нашою увагою.

Ось взяти колгосп ім'я Куйбишева. Довгий час комсомольська робота там була запущена. Спілка нараховувалася до сотні чоловік. Секретар первинної там була людиною далеко від молодіжних справ. Поїхав я в колгосп. Переговорив з голосом правління і секретарем парторганізації. Зійшлися на одній думці: запропонувати очолити колгоспну комсомолію інженеру по техніці безпеці Ользі Ясеновській. І вона не відмовилася, а навпаки з попитом і завзяттям взялася за доручену роботу. І рада, що їй довірили таку серйозну і відповідальну роботу.

Ось коротко мої міркування щодо перебудови у внутрішній діяльності комсомолу.

В. НОВОСАД,
перший секретар Добровеличківського райкому комсомолу.

АФІША СВЯТА

Святкування Дня радянської молоді в Кіровограді проходить на центральній площі парку культури і відпочинку імені 50-річчя Жовтня. Молоді кіровоградці вирішили цього року назвати свято так: «Ми — молоді господарі країни». Цікавою й різноманітною буде його програма, розрахована на цілий день: з 11 до 23 годин.

У першій половині пролонгованої програми: конкурси, змагання, виступи дитячих художніх колективів... Вечірні заходи відкриваються показом «В гостях у молодіжної моди». А завершить день гала-концерт «Голос молоді», у якому візьмуть участь іраці молодіжні художні колективи Кіровоград та Олександрії. Серед них — ВІА «Гарний настрій» ВО «Дружмаш», «Алегра» Палаци культури імені Жовтня, «Бар'єр» ВК шахти «Світлопільська» ВО «Олександрія», «Піра» та інші. Агіттеатр «Корчагінець», дитячого хореографічного ансамблю «В гостях у казки». Завершиться гала-концерт, який присвячений антибосній боротьбі народів, великим святосим фрейерсеном.

УРОЖАЙ-86

Жнивний телетайп

Першими в районі завершили косовицю гороху на звал трудівники колгоспу «Зоря комунізму». Без зайвої поспішності, але в тиші і строгості. Добре попрацювали механізовані загони, створені на базі двох комсомольсько-молодіжних тракторних бригад (начальники загонів В. К. Непотрібний та О. В. Стрілець, групкомсори Юрій Железняк та Олександр Духовний). З усіх 210 гектарів вже обмолочено горох на 60.

П. РАДИНСЬКИЙ,
інструктор райкому комсомолу.

Гайворонський район.

П'ятий рік працює в городній ланці радгоспу «Інгульський» комсомолка Євгенія Фоменко. В тому, що за минулу п'ятиріччю ланка успішно виконала свої соціалістичні зобов'язання, є вагома частина її праці.

У новій п'ятирічці городнички стартували теж вдало. Вони вже перевиконали план продажу державі ранніх овочів, зокрема, і ранньої капуста. Нині члени ланки ведуть догляд за овочами середньої та пізньої стиглості.

На знімку: комсомолка Євгенія ФОМЕНКО готує нову партію ранньої капустки для відправлення споживачам.

Устинський район. Фото М. САВЕННА.

СТАВИМО ПРОБЛЕМУ

Без спостерігачів

«НЕСЕКРЕТИ» СПІЛЧАНСЬКОЇ АКТИВНОСТІ

Скажемо відверто, що тема ця — розподіл комсомольських доручень і їх виконання — потрапила в ранг делікатних. Не зовсім зручно, виявляється, примовити чи при слові цікавитися ще й спілчанською активністю завязаного сясошара або доярки-шеститисячниці. За міцним валом процентів і понаднормових кіловат-годин, топі і карбованців чи й здогадаєшся, скільки літ і знім за плечима у такого активіста. Тим паче, якщо знайомство попервах заочне. Але й зустріч мало дає: очікується пригадуються трудові здобутки, аніж перемоги на фронті боротьби за людину. Тут більше поразок, а розповідати про них менш приємно, ніж за успіхи. І зовсім погано, коли зусиль проявити себе ще й організатором чи реформатором не помітно або вони мізерні. На жаль...

На жаль тому, що цей процес можна зупинити. Можна й треба твердо сказати рішуче «ні» срітині в людській подобі, розкрити очі на розмаїття барв життя, навчити завжди нестримно тягнути доториру: «Довірте мені!». Воно, ясно, простіше — спостерігати, як хтось із таких допитливих набиває синці в пошуках істини, а самому солідно чекати розв'язки, прибраши поставу мецената за поклонняням.

Невже не обридло втішати себе приналежністю до більшості? Треба бути активістом принаймні через свій вік і статус моло-

дого колгоспника, робітника, студента чи інженера. Скільки можливостей криється в позавиробничій чи позаслужбовій діяльності для молоді людини! Із самого початку людини повинна, по-перше, усвідомити, що давати доручення кожному — річ обов'язкова. Не потурати ухилинням з найхитромудрішими припущеннями («у мене не вийде», «немає покликання» тощо) — комсомол як спілка борців тим і сильний, що в його лавах немає місця спостерігачам, пасивним молодим людям. Крім того, виконання доручення добре впливає на спілчаннина, формує в ньому необхідні організаторські здібності.

Надумане питання й про нерезальність дати продумане доручення кожному. Просто їх не варто «внимислювати», їх треба визначати для кожного конкретного випадку. І, головне, бути оригінальним, не перейматися сліпо чийось форм — вони винаходилися для себе, тож універсальними бути навряд чи можуть. Доручення розподіляються згідно можливостей. Менше буде підстав для трагікомедій, коли безгололий почеркіст «кидається» не на хор, а таки в редколегію стінки, а

обдарований хистом витівника замість загону дружинників займеться в пошуку художньою самодіяльністю. Варто пам'ятати й про те, що доручення бувають і тимчасовими, і колективними, що їх зміст і форма у прямій залеж-

ності від категорії молоді, з якої складається дана комсомольська організація тощо. Негарно вдавати, що не все «надумане, зайве і штучне», треба іноді мати не меншу мужність, щоб зізнатися у своїй некомпетентності в якомусь питанні.

У вигляді методичних рекомендацій можна було б побудувати окрему статтю, причому, більша частина напевне б пішла лиш на перелік різних видів доручень. Їх справді сотні. Узяти для прикладу, одну лиш робітничу й сільську молоді: член виробничо-масової комісії, організатор посяг у робітничу, член ради молодих раціоналізаторів, громадський інспектор по техніці безпеки. Відповідальний за озеленення території, мікрорайону; пропагандист, робітничий, член ради клубу за інтересами; керівник спортклубу, організатор або комісар військово-спортивного табору для підлітків. Член побутової комісії чи редактор стінгазети

ЖИТТЯ СПІЛКИ

гуртожитку, відповідальний за вивчення умов побуту молоді, яка не проживає в гуртожитках тощо... А зняти таке важливе комсомольське доручення, як комсомольська путівка! Не лише на ударну будову, чим іноді задоволюються секретарі — так урочисто й серйозно направляють юнаків і дівчат також на курси механізаторів, освоєння нової техніки, на ділянки виробництва, де виникають «вузькі місця» і таке інше. Справжній океан для ініціативи! І розумний людина піклує не розгубиться на капітанському містку, якщо він вболіває за справу.

Так я б підсумував розмову з секретарями, комсорганами й рядовими членами Спілки, скажімо, зі Світловодського керамічного заводу (бригади О. Кецько й С. Бондар з цеху розпису фарфорових виробів), експериментального заводу швидкомотованих споруд Світловодського виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпром» (комплексна комсомольсько-молодіжна бригада арматурників І. Постникова з арматурного цеху), станції «Знам'янка» (бригада В. Зайченко з кондитерської ділянки ресторану), Олександрівської СШ № 2 (колишній секретар комітету комсомолу Вікторія Войничович), Кіровоградського ремонтно-механічного заводу Імени В. К. Таратута (комсомольсько-молодіжна бригада токарів МСЦМ 2 М. Дрозда) як і ще з півдюжиною колективів. «Плюс», тобто, хороше розуміння ними усієї відповідальності у цій справі, можна було б умовно ви-

ставити КМК токарів з Кіровоградського заводу, бригаді арматурників зі Світловодського об'єднання та, либонь, кондитерам зі Знам'янки. Решта ще не до кінця усвідомила: певна анархія в спілчанських питаннях, зокрема, в розподілі доручень і контролі за їх виконанням рано чи пізно і, відповідно, менше чи більш болюче вдарить по їхній організації.

Є бажання кинути докір у занадто відвертому поділі на «чорних» й «білих»? Наведу сумну розповідь одного ватажка. У текстах соціалістичних зобов'язань двох цілком протилежних бригад художників (треба вірити, неумисне) переставляв номери цехів. І що ж? Протягом року комсомольсько-молодіжний колектив наполегливо працював над... збільшенням кількості настановників для учнів підшефного ПТУ, а бригада слюсарів-ветеранів... завязато пилорувала чергові титули «Кращий за професією» й активно брала участь у легкоатлетичних змаганнях підприємства. Ніхто не сумнівався, чи реальні для них такі пункти й доручення — «як можна, воно ж зрозуміло, що всі зобов'язання завжди передбачають вивільнення резервів».

Повчально? На жаль, і не менш типове. Зробити так, щоб це йменувалося, як кажуть філологи, давноминулим часом, можна. Почати слід із того, що грати роль таких спостерігачів, яким привільно за чужою спиною, за чийсь рахунок. А позбавлений по-чужа корабель іде вперед веселіше і помітно швидше.

І. КУЦЕНКО.

Від солдатів правопорядку

Вдень і вночі несуть свою нелегку вахту по охороні громадського порядку молоді міліціонери. Комсомольці Кіровоградського загону лейтенант міліції А. Ковбасюк, старшина міліції М. Селезньов, старший сержант міліції В. Колос, виконавши свій обов'язок в Чорнобилі і Прип'яті, прибули в Іванків, де продовжують охороняти громадський порядок у селі сусіднього району.

За відданість своїй справі, проявлені ініціативи наказом начальника Прип'ятсько-Чорнобильського міськрайвідділу внутрішніх справ усіх трьох заохочено.

Комсомольці А. Ковбасюк, М. Селезньов, В. Колос вирішили перерахувати половину премії на рахунок № 904. У фонд ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС — від солдатів правопорядку.

Л. ПАПЧЕНКО,
старший дозиметрист
Прип'ятсько-Чорнобильського міськрайвідділу внутрішніх справ.

С. Сидоровичі,
Київська область.

Відмінно трудяться у радгоспі «Більшовик», що в Олександрівському районі, члени табору праці і відпочинку «Патріот». Завдання у школярів різні: одна ланка випасає худобу, друга доглядає проса́нні культури. А С. Удовиченко, О. Мухін, В. Мироненко, І. Кузьбін та інші працюють біля АВМ. При нормі 3,5 тонни трав'яного борошна хлопці разом із старшими виробляють по чотири. На знімку: біля механізмів Сергій УДОВИЧЕНКО і Олександр МУХІН.

Фото В. ГРИБА.

ЧВЕРТЬ ЛІТНЯ, ТРУДОВА

ПРАЦЮЮТЬ З ПІСНЕЮ ДІВЧАТА

Поле — як зелене море. Ясніє далина, сміється сонце, тихий вітерець колише пшеницю, а від яру лине пісня:

«Ой, у полі нивка,
кругом материнка,
там дівчина жито жала,
сама чорнобривка».

Співають засмагли, в білих кофтинках, у синіх косинках дівчата — Тетяна Лазаренко, Світлана Яшан, Валя Ліщенко, Лариса Панкул, Галя Шакун. Ніби вчора вони складали екзамени за дев'ятого класу. І ось тепер вони десятикласниці. Правда, переступлять поріг школи аж у вересні. А поки що літо дарує їм і

сонце, і річку, і зелені береги, і зорині вечори. Канікули у них особливі, бо дівчата дружно, добровільно, по-комсомольськи поринули у свою літню трудову чверть.

Доглядають засмагли красуні колгоспний баштан, щоб були червоні, як жар, навуни, запашні дині.

— Пам'ятайте, — кажуть вони, жартуючи, бригадирові О. М. Мірошніченко, — Олено Мики-тівно, що перший навунопудовик — намі!

Під час екзамени теж дружно у вільний час ходили на буряковий лан формувати густоту рос-

лин, щоб був цукор і солонке печиво для людей. Голова правління колгоспу Анатолій Кузьмич Чорноіваненко похвалив дівчат перед усіма колгоспницями за те, що кожна прорвала по гектару буряків.

Такі вони завжди. Навчаючись, ніколи не стоять осторонь справ рідного колгоспу — на тонах, на фермах, у полі.

Тетяна Лазаренко за всіх так і каже:

— Хіба ж нам, комсомольцям, можна діяти інакше? Адже це наш колгосп! Ми й у жнива підємо на токи, до комбайнів збирати хліб.

М. СТОЯН.

Колгосп імені Куйбишева, Новомиргородський район.

НТП: ЗНАННЯ, УМІННЯ, ТВОРЧІСТЬ

В НОВОМУ ЦЕХУ

Корпункт «МК»

Ма у світлому просторі приміщенні інструментального цеху виробничого об'єднання по сімвалках «Червола зірка». Інструментальне виробництво неадаремно приваблює молодь — цікаво працювати на нових складних верстатах.

— Навіть звичайний токарний перстат налічує від 1000 до 1500 деталей, а в процесі його виробництва виконується до 10 тисяч різних операцій, — розповідає змішаний майстер дільниці запуску інструменту Марат Неміропський.

Йому 23 роки, він комсомолець і, як і багато інших молодих працівників, нещодавно влився у колектив інструментального цеху. Нові тут не тільки кадри. Власне кажучи, по-всьому, бо в інструментальному році згідно плану технічної реконструкції підприємства, яку розроблено у відповідь на рішення XXVII з'їзду КПРС, інструментальний цех перебудувався на нові виробничі площі корпусу № 91, наймолодшого в об'єднанні. Нові верстати не тільки високопродуктивні, особливо точні, а й забезпечують високу якість штампу, осястки, інструменту — основна вигода, яку перед'являють сьогодні інструментальникам

колективи інших цехів. Колектив інструментального цеху повів рішучу боротьбу за поліпшення якості продукції. На якість працюватимуть верстати із числовим програмним управлінням, дисплеї, мікропроцесори. Молоді інженери і майстри, наладчики і робітники спрямовують свої зусилля на те, щоб швидше освоїти нові потужності інструментального цеху, удосконалити професійну майстерність. На Всесоюзному конкурсі молодих токарів вищою переможцем Микола Горбунов, славу одного із кращих фрезерувальників започував Юрій Степанюк. Обидва вони вибороли право на присвоєння звання «Кращий молодий робітник за професією» — відмінник якості підприємства. Вісім молодих робітників об'єднання удостоїлись цього звання за підсумками останнього місяця. І серед них двоє із інструментального цеху.

Чимало талановитих молоді трудяться і на дільниці запуску інструменту. Ось зосереджено стоїть біля свого верстата токар Геннадій Іваненко. Завдавши продумавши кожну дрібницю, він розподіляє завдання між членами своєї комсомольсько-молодіжної бригади, чітко

організація, оперативне планування — один із основних чинників підвищення продуктивності праці. Робота на єдиний наряд із застосуванням коефіцієнта трудової участі згуртувала колектив, дисциплінує його, виховує почуття відповідальності за кінцевий результат. Виконують свої виробничі завдання на 120—130 процентів Анатолій Чабанов, Володимир Марченко, Андрій Касьяненко, Петро Максимець. Кандидати в члени КПРС Геннадій Іваненко та Павло Будилін і запальним словом, і особистим прикладом у праці ведуть колектив вперед, націлюють його на вирішення тих проблем, які стоять перед цехом.

Одна із таких проблем — це освоєння нових високопродуктивних верстатів, яке поки що не на високому рівні, і це, безсумнісно, впливає на виконання дільницею виробничого плану. Не завжди вчасно одержують робітники дільниці заготовки з інших цехів, на що теж витрачають робочий час, з'являються додаткові ускладнення в роботі.

У відповідь на рішення XXVII з'їзду КПРС, які молоді виробничники сприйняли як програму свого життя, колектив інструментального цеху вже до кінця року прагне збільшити виробництво інструменту на 25 процентів за рахунок підвищення продуктивності праці, впровадження науково-технічного прогресу. Тож молоді енергійно включилися в роботу і в новому своєму цеху працює по-новому, завзято, енергійно, в повною віддачу.

Л. СЕМЕНЮК.

ЗА ЕФЕКТИВНУ ПРАЦЮ
І ЗДОРОВИЙ ПОБУТЗАСТЕРЕГТИ
СЛОВОМ

Культосвітні заклади Кіровоградщини активно включились в республіканський огляд роботи культурно-освітніх і медичних закладів, комітетів Товариства Червоного Хреста, який триває протягом 1986 року. Використовуються різні форми і методи культосвітньої роботи по протиакогальній пропаганді: читання лекцій, проведення бесід, молодіжних вечорів, вечорів запитань і відповідей, вистав.

В усіх містах і селах області відбулися сходки, учасники яких колективно вирішували, як утверджувати тверезий спосіб життя. Село Треліаки Знаменського району: жителі накали сніл поклали заборонили продаж спиртних напоїв на всіх відділах за винятком центральної садиби, де створити спеціалізований магазин. Виконком сільської Ради приділяє особливу увагу культурно-спортивній роботі, профілактиці пияцтва. Культурно-освітні заклади разом із сільською бібліотекою провели усні журнали: «Тверезість — норма життя», «За здоровий побут в одвіті кожен», провели зустріч з працівниками міліції і медиків-трезивників.

Завоювали в селі авторитет спортивні заходи: «Тато, мама і я — спортивна сім'я», «Усією бригадою — на старт». Організовує фізкультурну роботу член координаційної ради культурно-спортивного комплексу, вчитель фізкультури Треліаської середньої школи А. І. Андрияшин. Уся спортивна база загальноосвітніх шкіл, колгоспу, підприємств ефективно використовується сільськими спортсменами. Спортзали шкіл, наприклад, надаються сільським спортсменам 4 рази на тиждень.

Щомісяця в кінотеатрі імені Т. Г. Шевченка м. Світловодська проводяться засідання постійно діючого клубу «Щит і меч». Очолює його майстер виробничого навчання СПТУ № 5 В. Д. Новоселова. Ось теми окремих засідань: «Причини скоєння злочинів неповнолітніми», «Основні напрямки посилення боротьби з пияцтвом і алкоголізмом». Часті гості клубу — працівники міськрайвідділу внутрішніх справ О. М. Черноус, С. П. Яценко, прокуратури — В. І. Дромишко, юристконсультації А. Г. Добрянін, А. І. Влащенко, лікарні — М. Я. Власенко.

Недавно в кінотеатрі разом з учнями середньої школи № 2 проведено читачку конференцію «Проблеми молодого сім'я», в ресторани «Дніпро» — вечір «Тверезість — норма

життя», на який були запрошені ветерани Великої Вітчизняної війни.

Тематичний вечір «Крапля крові» пройшов у Олександрівському районному будинку культури. Заступник головного лікаря райлікарні М. Г. Василько розповіла про досягнення радянської медицини, про людей, які віддають свою кров для врятування життя людей. Донори О. Гирич та М. Марієнко розказали про те, як перший раз здали кров, скільки років є донорами. Хвилюючою була розповідь В. Бондаренка, якому О. Гирич прийшов на допомогу в критичний момент його життя.

Подібні зустрічі відбулися в Долинському, Онуфріївському, Гайворонському та інших районах.

У СШ № 2 м. Ульяновки пройшов семінар голів шкільних первинних організацій товариства Червоного Хреста. Голова райтовариства Ж. Є. Крижановська поставила завдання комітетам шкільних первинних організацій, лікар санепідемстанції А. А. Кучеренко познайомила з актуальними завданнями громадських санітарних інспекторів у школах. Цікавим був відкритий урок «Свято здоров'я». Учні молодших класів показали, як надати першу медичну допомогу хворому, зробити компрес...

Агітаційно-художні бригади культосвітніх закладів області висміюють нероб, п'яниць, бюрократів, виступаючи на виробничих ділянках колгоспів і радгоспів. В активі агітколлективів Олександрівського, Онуфріївського, Компанієвського, Кіровоградського, Новоархангельського районів будинків культури, Рівнянського, Софіївського сільських програм: «Очевидне — неймовірне», «Пияцтво — бій», «Обережно — алкоголь» та інші.

Запобігти — головне завдання культосвітніх, медичних, спортивних закладів у антиалкогольній роботі.

В. БОГДАНОВА,
старший методист відділу культурно-освітньої роботи обласного науково-методичного центру.

го району Київської області. Тут хлопці разом з будівельниками ПМК-304

тресту «Кіровоградськбуд» зводять житлові будинки для сімей, що потерпіли в Чорнобильській аварії. Зокрема, студзого-нівці муруватимуть фундамент під майбутнє житло.

По прибуттю на місце студентів чекало наметове містечко, де вони житимуть, налагоджено побутові умови, харчування. Словом, а все для продуктивної, високоякісної праці.

Т. БОРИСЕНКО.

тельно поранений осколком снаряду. Г. Міклею було присвоєно звання Героя Радянського Союзу...

І. І. Шепетов вивів дивізію з оточення, її воїни знову завдали ударів по фашистських полчищах. У листопаді 1941 року І. І. Шепетову було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Тоді він уже був генералом. Коли йому вручили нагороду, військовий кореспондент з

мольці, котрі були свідками героїчного бою Г. Міклея і його гармашів, згадає мужніх спартаківців, котрі також були нескореними...

А ветеран Великої Вітчизняної війни Т. Д. Гусинський з Кіровограда досі захоплюється мужністю свого бойового побратима молодшого лейтенанта Миколи Нікуліна, який брав участь в боях під Оршею. Він супроводжував бомбардувальників, прикривав наземні вій-

повітряно-десантних бригад разом з піхотинцями. На місяцях боїв з ворогом нещодавно побували червоні слідопити 19 і 25 кіровоградських середніх шкіл. Там, на колишньому Дніпровському плацдармі, вони зустрілись з фронтовиками, записали спогади генерал-майора у відставці О. С. Сорокіна. Створюючи рукописну книгу про подвиг гвардійців, школярі ілюстрували її фотографіями: вони стоять поруч з почесними ветеранами, яким давали клятву на вірність Батьківщині.

Відділ військово-патріотичного виховання та спорту.

ПРО ПОДВИГ, ПРО СЛАВУ

А ІСТИ травня. Червоні слідопити, комсомольські активісти, наші громадські кореспонденти повідомляли про героїко-патріотичні акції, присвячені дню Перемоги, писали про участь юнаків і дівчат у поході «Шляхами слави батьків». Вони передусім розповідали про своїх земляків, які здійснили свій подвиг в останні дні війни, на підступах до Берліна.

У червні — про початок Великої Вітчизняної, про події, які відбулися 45 років тому. Г. Шевцов з Дніпродержинська пише про мужність і героїзм воїнів 96-ї гірської стрілецької дивізії, якою командував полковник І. І. Шепетов. Її підрозділи відбивали атаки ворога за селом Красногірською Голозанівського району.

«Сили гітлерівців були переважаччі. Але шепетівці відстояли зайнятий плацдарм, виконали наказ командування — зупинили наступ фашистів. 78 плаваючих танків, 13 гармат, 19 бронемашин, 200 мотоциклів, сотні гітлерівців залишилися назавжди на цій священній землі, яку захищали мужні воїни. 2 серпня особливо відзначились бійці 209 полку, яким командував майор Геннадій Мікле. Коли вже не було кому вести вогонь, командир сам став до гармати. Стріляв, поки не був смер-

тельно поранений осколком снаряду. Г. Міклею було присвоєно звання Героя Радянського Союзу, видана в нашій країні людина, що вкрили свої імена вічною славою, має свою історію, що повна відваги, сміливості, боротьби життя зі смертю. І кожна людина, отримуючи Золоту Зірку, де б вона не була, в освітленому люстрами Кромлівському палаці чи в сільській хатині при світлі газової лампи, — овіяна народною славою за своє велике життя, відвагу, подвиг, не нависть до смерті...

Розповідаючи про шепетівців, Г. Шевцов, згадає красногірських комсо-

ська. За мужність і героїзм М. Я. Нікулін був нагороджений двома орденами Червоного Прапора.

Через сорок літ Т. Д. Гусинський зустрівся з М. Я. Нікуліним у Москві. Згадуючи ту зустріч, підкреслює: «Залишаються все далі і далі дні солдатські, га не згасне почуття дружби фронтовиків, воно незгладиме, як грані кришталю. Пам'ять про фронтових друзів вічна...»

Ніхто не забутий, ніщо не забуто. Ветерани Великої Вітчизняної І. М. Скринник згадає про плацдарм, Г. Шевцов, згадає красногірських комсо-

«ЯК У КІНІ»

ДУМКИ,
ВІДГУКИ,
РЕЦЕНЗІЇ

Чи є необхідність повторювати постулат: «Всі жанри хороші, крім пудингові? Ми, глядачі, слухачі, читачі, чуємо його досить часто. Здавалося б, все всім ясно, але...

Ось вкотре музикант. Ну що ж, має право на існування. Але жанр, а не його убоге дискредитує чадо.

«Танцмайдачик». Це і назва, і тема, і головна думка. А відштовхуючись від назви, танцюватимемо від печі (випачте за калачбур).

В «Комсомольської правді» кілька років тому точилася жвава дискусія, започаткована саме статтею під таким заголовком. І обговорювались у дискусії звичайні, що пацували на танцмайдачиків. В певній мірі обговорення це принесло користь, хоча б питаннями, що ставлялись, можливість, надалося постійним відвідувачам, поглянути на себе збоку.

Цей «Танцмайдачик» теж орієнтований на молоді. Сюжет: до курортного містечка прибуває молодий проєктувальник з конкретною професійною метою — знести майдачик під будівництво пансіонату. Та після проник-

нення у «глибоку душу» і давні традиції цієї місцевки проєктувальник переконали на бік майдачиків і рятує ганчі від загибелі, а попутно знаходить на «топушці» і спою майбутню долю у вигляді милої, несамовитої, але згодом прирученої Саші. Все. Кінець фільму.

Якщо згадати про «масову культуру», від наявності воливі якої на наше кіно ми довго відкашувались, то цей фільм — типовий її представник. Можуть заперечити: мовляв, що вимагати від музики, легкого жанру? Можливо. Тоді навіщо екскурсії в героїчній минуло, що називається, притягування за вуха епізодів з сучасними музичними ознаками воєнних часів у цей поверховий, полегшений «фантаск»?

Карикатурні музиканти шістдесятих років, карикатурна публіка з мапером тогочасу. А така величезна деталь сучасності: ВІА поступились місцем на танцмайдачиків новітнім звуковідтворюючим апаратам. Зараз і на далекій периферії уявлення про вечірні ганчі трансформувалися до невпізнанності. І випливає питання: що це — носталь-

гія авторів за не таким же й далеким минулим чи їхній дійсній уявленню про сучасний танцмайдачик?

Головні герої: Костя (Е. Дворжецький) і Саша (О. Яковлева) знаходяться у стосунках, м'яко кажучи, схематичних. Костя — герой із тих, що десяти років не сходять з кінокамер, який виготовляє штамповані інтелігентів. Майже єдиною «прикметою» інтелігентності є окуляри. Саша — типова разом з тим позбавлений будь-якої індивідуальності кінообраз воєнної, мужньої молоді жінки, яких legion. Треба обмовитись, що й типове не життєвого плану, а знову таки кіноштамп. І хіба що Настя — єдина, хто справляє враження живої людини у цьому ходульному світі.

Цікаво, де тут проблема чи бодай конфлікт? Порятунку майдачиків? А чи не замало для цілої години штампованих інтелігентів?

Навіть бутафорські сніжки і опіки на обличчі благородного героя не рятують цієї немудраїтної історії, яка «палає синім полум'ям» і «зачає» цинічне, ніж піднятий героїчний танцмайдачик. Як виходить з теми:

фільм адресований молоді. Але не зайвим буде й одне питання: на який же рівень інтелекту молоді людини він розрахований, якщо Саша, не знайшовши у кімнаті сестри Насті, появився глядачеві: «Немає її. Не прийшла?»

Фільм досить підомий сценариста і гумориста Аркадія Іліна та режисера Самсона Самсонова (відомого кіногледачеві стрічкою «Однінхак надається гуртожиток») явно не вдался. І якщо про вищезгадану егрічку ще можна в якійсь мірі сперечатись, то «Танцмайдачик», як кажуть, не витримує критики.

І оздоблення фільму приємною музикою Е. Догі гакож не поліпшує становища. Отже, ми одержали супереч позитивним зрушенням у нашому сучасному кіномистецтві, чергову «жувачку», зроблену, напевно, з такою ж легкістю, як і брикетик солодкої гуми. І коли вже вичерпає себе отой знаменитий жанр, про який тільки й можна сказати: «Як у кіні?»..

В. СІДНІН,
член кіноклубу «Екран»,
м. Кіровоград.

БУДЕ
ЛЮДЯМ
ЖИТЛО

30 студентів Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування у складі СБЗ «Будівельник» (командир — Сергій Гречка, комісар — Федір Комлев) 17 червня почали свій третій трудовий семестр.

Місце дислокації загону — село Сухачі Іванківсько-

ФУТБОЛ

СКА (Київ) —
«ЗІРКА» —
5:0

Іще одна поразка «Зірки» в матчі, під час якого суперники наших футболістів мали повну перевагу і в фізичній підготовці, і в тактиці, вони показали справді атакуючий футбол, не дали кировоградцям використати навіть той шанс, коли кияни залишилися на полі вдесьох. Тоді «Зірка» програвала з рахунком 3:0. Однак столичні футболісти ще двічі «розстріляли» порота гостей.

Сьогодні кировоградці зустрінуться з житомирським «Спартак». Маючі в своєму активі 18 очок (8 вигравіш, 2 нічиї, 9 програвіш, різниця забитих і пропущених м'ячів — 20—34), «Зірка» займає дев'ятий рядок в турнірній таблиці. Лідирують київські армії, які мають 25 очок.

Удвох йдемо дорогою життя.

Фотохуд С. ФЕДЕНКО.

НЕДІЛЯ

29 ЧЕРВНЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Ритмічна гімнастика. 9.10 — «Радянський патріот». Кіножурнал. 9.20 — 26-й тираж «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служив Радянському Союзу. 11.00 — Радіо пошта. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Зустрічі на радянській землі. 14.15 — Світ рослин. 15.00 — «Наш дім». Тележурнал. 15.45 — Документальний телефільм. «Життя на землі». 2 серія. 16.40 — Новини. 16.45 — «Джерела». 17.20 — Мультфільми. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Щоденник VIII Міжнародного конкурсу ім. П. Чайковського. 19.20 — Новини. 19.35 — Фільм «Ми з джазу». 21.00 — «Час». 21.45 — На VIII Міжнародному конкурсі ім. П. Чайковського. 22.00 — Чемпіонат світу з футболу. Фінал. У перерві — 22.45 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — Програма, присвячена Дню радянської молоді. 12.45 — Новини. 13.00 —

Доброго вам вечора. 13.30 — Музичні зустрічі. 14.30 — Катюша інозем. 15.30 — Село і люди. 16.00 — Сільська година. 17.00 — Траєкторія ансамблю «Алестро». 17.30 — Програма «Братерство». 18.00 — Актуальна камера. 19.30 — Ви пам'ятаєте. 20.15 — Чемпіонат СРСР із стрибків у воду. 3-й програми ЦТ. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.45 — Художній фільм «Амазонка стежить». 2 серія. 22.55 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.15 — Телефільм «Три дні і два ночі». 8.20 — Маминин школа. 8.50 — Програма телебачення Казахської РСР. 11.15 — Чемпіонат світу з футболу. Матч за 3-є місце. 12.00 — Фільм — дитячий. «Нітько в космосі». 13.05 — «Фестиваль солдатської пісні у Білоруській Пушці». Зустріч молоді м. Бреста і Брестської області з воїнами Збройних Сил СРСР. 15.05 — Телефільм «Ставка, бійська за життя». 14 серія. «Біда». 16.05 — «Світ і моє». 16.40 — Радянське образотворче мистецтво. Регіональний п'ятак. 17.10 — Розповідають наші кореспонденти. 17.40 — Документальний телефільм. 18.00 — Концерт артистів театру опери та балету Татарської АРСР ім. М. Діаліла. 18.45 — Мультфільм. 18.55 — Реклама. 19.00 — У світі творчості. 20.00 — Вечірня казка. 20.45 — Якщо хочеш бути здоровим. 21.00 — «Час». 21.45 — Фільм «Остання жертва».

В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.

Свої послуги вам пропонує

Кіровоградська міжміська телефонна станція

АБОНЕНТАМ ПРОПОНУЄТЬСЯ:

міжміський телефонний зв'язок в межах Радянського Союзу і з містами зарубіжних країн; автоматичний міжміський телефонний зв'язок з усіма райцентрами області, обласними центрами республік й рядом міст СРСР;

міжміські телефони-автомати;

двосторонній груповий телефонний зв'язок (МГТЗ) у межах області й УРСР;

прямі канали міжміського телефонного зв'язку, які даються в оренду користувачам установам, підприємствам і організаціям.

Замовлення на міжміські телефонні розмови приймаються телефоном 07. На напрям, які включені до АМТЗ, приймання замовлень по номеру 07 обмежено.

Довідки щодо прийнятих замовлень й часу їх надання можна одержати телефоном 007 не раніше, ніж через 30 хвилин після прийняття замовлення, або на зазначеного для розмови часу.

Прийом замовлень на міжміські розмови за готівку проводиться на центральному переговорному пункті (працює цілодобово) та на переговорному пункті по вул. 50 років Жовтня, 1. Автоматичний переговорний пункт по вул. Карла Маркса, 46 працює з 7 до 23 годин.

Продовження розмови по замовленнях з переговорних пунктів понад оплаченого часу заборонено. По закінченні оплаченого часу розмови абонентів роз'єднують без попереднього попередження.

Додаткові платні послуги:

повідомлення за адресою особи, яка викликається для розмови на переговорний пункт або до телефону, номер якого зазначає абонент, що викликає;

повідомлення абонента про те, хто його викликає на розмову з повідомленням (за проханням абонента);

довідки про номер телефону в іншому місті; за всі види послуг береться плата в розмірі вартості однієї хвилини розмови за тарифом, по якому замовлено розмову;

замовлення на розмови з повідомленням приймаються на поточний день, але не пізніше, ніж за 8 годин до розмови, а також в наступні 2 дні з урахуванням діючого розкладу роботи зв'язку. Замовлення за адресами: «поштово-скринька», «абонентська скринька», «військова частинка», «до запитання» приймаються не пізніше, ніж за 2 дні до розмови.

При замовленні розмови з повідомленням можна зазначити лише одну адресу й не більше двох осіб. В адресі повинні бути зазначені індекс поштової

відділення, вулиця, будинок, квартира або найменування установи, підприємства, ім'я й по-батькові абонента, якого викликає.

Черговість надання розмов залежить від категорії розмови, тарифу й часу, коли прийняте замовлення.

АВТОМАТИЧНИЙ МІЖМІСЬКИЙ
ТЕЛЕФОННИЙ ЗВ'ЯЗОК

Пропонуємо користуватися автоматичним міжміським телефонним зв'язком з будь-якого номера телефонного АТС міста.

Для виклику абонентів інших міст необхідно зняти трубку і набрати цифри «89», потім код потрібного міста, номер телефону абонента, якого викликаєте, і номер телефону, з якого проводите набір.

ДО ВІДОМА АБОНЕНТІВ АТС-4!

Після набору цифри «8» ви повинні почекати до появи в трубці сигналу «готовності» (безперервний гудок) і далі продовжувати набір за встановленим порядком. Якщо набір проведено вірно, то по закінченні набору ви почуєте короткий сигнал перевірки, а через 30—40 секунд відбудеться з'єднання. У випадку утруднень при користуванні автоматичним міжміським телефонним зв'язком звертайтеся телефоном 2-58-20, 2-82-18.

ОПЛАТА МІЖМІСЬКИХ ТЕЛЕФОННИХ РОЗМОВ

проводиться відповідно до діючих тарифів, залежно від відстані. При розмові через автоматичний зв'язок плата береться похвилино, а при замовленні розмови через телефоністку мінімальна плата береться як за трихвилинну розмову.

Обробіток рахунків виконують ЕОМ. Рахунок можна оплатити на будь-якому поштовому відділенні. Оплата міжміських телефонних розмов, які надаються з квартирних телефонів у кредит, повинна бути проведена у 15-денний строк з дати виставлення рахунку. Строк зберігання документа про сплату по рахунку — 3 роки. У випадку несплати рахунку в зазначений строк телефон відключається. Довідки про оплату за міжміські розмови ви можете одержати телефонами 4-85-55 (у кредит), або 4-37-57 (за авансовими рахунками).

ЗРУЧНИЙ ВИД ЗВ'ЯЗКУ

Підприємствам, установам, організаціям, кореспондентам газет, журналів, радіо надається право на укладання договорів на розмови в обумовлений час. Розмова в такому випадку надається точно в зазначений час, тривалість його визначається при укладанні договору.

КОДИ МІСТ, З ЯКИМИ ДІЄ АВТОМАТИЧНИЙ
МІЖМІСЬКИЙ ТЕЛЕФОННИЙ ЗВ'ЯЗОК

НАПРАВЛЕННЯ	код	Номер телефону довідкового бюро АТС
Москва	095	
Біла Церква	044-63	5-22-22
Бориспіль	044-95	5-29-99
Володарка	044-69	5-13-00
Дніпропетровськ	056-0	22-22-22
Донецьк	062-0	93-05-22
Київ	044-2	22-22-22
Миколаїв	051-0	35-15-55
Одеса	048-0	22-22-22
Полтава	053-22	2-22-22
Гадяч	053-542	27-07
Гребінка	053-59	
Дніпропетровськ	053-51	
Дніпропетровськ	053-462	21-11
Дніпропетровськ	053-48	2-22-22
Дніпропетровськ	053-58	2-03-01
Хорол	053-62	
Чугове	053-47	
Миргород	053-55	5-31-42
Кременчук	053-66	2-22-22
Переслав-Хмельницький	044-67	5-23-79
Черкаси	047-22	2-22-22
Городище	047-34	2-22-22
Звенигородка	047-40	2-22-22
Золотоноша	047-37	2-22-22
Катеринопіль	047-422	2-22-22
Лисянка	047-49	2-22-22
Тальне	047-31	2-22-22
Умань	047-44	2-22-22
Христинівка	047-45	2-22-22
Маньківка	047-48	2-22-22
Чернобай	047-39	2-22-22
Шпола	047-412	2-22-22
Жашків	047-47	2-22-22
Корсунь-Шевченківський	047-35	2-22-22

РАЙЦЕНТРИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Бобриньця	217	2-12-22
Вільшанка	218	9-12-22
Гайворон	214	2-12-22
Голованівськ	212	2-14-44
Добровеличківка	216	2-22-22
Долішнька	248	2-22-22
Знам'янка	247-0	2-22-22
Компашівка	230	9-12-22
Мала Виска	210	9-22-22
Новгородка	231	9-16-44
Новомиргород	219	9-22-22
Новоукраїнка	211	2-22-22
Олександрівка	232-0	2-22-22
Олександрія	244	2-22-22
Опунівка	245	9-12-22
Петрове	246	9-12-22
Світловодськ	243	2-22-22
Ульяновка	213	9-12-22
Устатківка	249	4-14-49

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішньопілого життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня імені І. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліниці, 2.